

מסורת הש"ס

(6) עירובין ק. כ"ה כח: ירוש' עירובין פ"י ה"ד, ספחים ס"ג ה"ג. (7) תור בכורות ס"א ה"ג. (8) ודא (בכורות) (9) י"א ירוש' שם ושם. (ד) לעיל ע"ד. ע"ד. (10) לעיל ע"ד. (11) שם. (12) פ"ט מ"א. (13) לקמן ג' יחא ד'. (14) נדה ט'. (15) ר"ה ע"ב. (16) י"א ירוש' דמא פ"ה ה"ד, תרומות פ"ד ה"ד, כ"ט פ"ב ה"ג. (17) ירוש' יומא פ"ה ה"ד ע"ב. (18) לעיל ע"ד. (19) חוספ' פ"ה (פ"ח) פ"ט ה"ג. (20) לעיל לו ושם.

שני"י נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

תעשה דמיון אחד. דהא בעידנא דקא
התם הוויא דאחז עצם שיש בו מוח
על מצות עשה והיא מצוה שיש בה
ממני קיום העשה. וכוה מה הראב"י
ומספא מהו ארבע הוא עשה כן.

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

שנחערב בדם מעשר צין
קא סלקא דעתך השתא
במתנה זו משניהם ואם
מסן ארבע במסן ארבע.

*^א הניחנין במתנה אחת יתנו
 במתנה אחת יתנו
 מתן ארבע כמתן ארבע
 מתן ארבע במתנה
 במתן ארבע ר' יהושע
 אמת אמר לו רבי אלי
 כל תגרע אמר ליה
 עובר על כל תוסף
 נאמר כל תוסף אלא
 יהושע לא נאמר כל
 בעצמו ועוד א"ר יהוה
 כל תוסף ויעשית מן
 עברת על כל תגרע ו
 גמ' א"ר אלעזר לא
 שנים אבל אחד אחד
 וחכמים אומרים אפילו
 מהן ישפך לאמה אמר
 ירמיה בר תולפא א"ר
 אחד וצריכא דאי אי
 אלעזר משום דאיתו
 בהא אימא דריתו
 בהא קאמרי רבנן אבל
 אלעזר צריכא תנן
 לתוכה מים כל שהו
 הואות וחכמים פוסק
 יש בילה והוא צריך
 להואות אלא רבי אבהו
 א"ר בילה כי מזה שנת
 תריוויה מיה קא מוי א
 א"ר קסבר א"ר הואה
 שתי הואות אלא קסבר
 ואי קסבר אין מצטרפ
 הואות מאי הוי ואי
 מי ימר דמלא ליה ש
 בעולם י:ש בילה והוא
 כמאן עסקין כגון
 רבא א"ר אמר לעולם יש
 שיעור וקנסא דקנסא
 משתרש ליה רב אשי
 שתי הואות מיתבי
 והואה כל שהוא מט
 שיעור הואה ממצנז

א: הלא במאי עסקין כגון
 ושיעור שיעור מוז ומעברו
 תגלי ימי שיעור אשר י
 הוא היה חסיד. וזאת בלחם
 רבה כל שכן דכשר כי מזה
 ימי תלמידים אלה משום פסול
 ולא תאמרי עתה שיעור אלה
 לא תאמרי שיעור אלה
 המכונה בספרים וזאת בענין
 שור כרבה ומימי קדש ליה
 מדי שנה שנה אף כן
 שנה לא כל שנה. וישיני
 ר מביא לה להכי דק לישראל
 כן קטנות מאד. ולקמן מות
 שנה הוא ברורה שנה היא
 פסול. ולא תימא שנה לא
 ראויה דבעי רמיא לאו

א. ולית חסני כחול, יי' לרוב חסד השני
אמר דאין לרוב שני:

מסוף במה שנעשה מסס אלא בהסמך ומ

ת שנתעקבו בנייתן
בכמתנה אחת (מהן)
יתנו במתן ארבע א'
חת ר"א אומר יתנו
אומר יתנו בכמתנה
הזו הרי הושע עובר על
רבי יהושע הרי הוא
א"ל רבי אליעזר לא
שהוא בעצמו א"ל ר'
תגרע אלא כשהוא
ע כשנתת עברה על
זשה בידך כשלא נתת
עשית מעשה בידך:
כשכר ר"א רב שנים
לא מתיב רב דמי:
קרבן כולן חוץ מאחד
ליה רבי "עקב לרבי
ברא לך מא' אחד זוג
מזר כהא קא"ד
בית כפרתא אבל
יבן ואי איתמר בה
בא אומא מידו לרבי
תס "צלוחית שנפלו
ר"א אומר זיה שתי
בשלמא רבנן סברי
שיעור ואין מצטרפין
מאי קסבר אי קסבר
הזאות אמר הוי דילמא
אק סבר "יש בילה
צריכה שיעור למה לי
הזאה צריכה שיעור
להזאות כי מזה שתי
מז מצטרפין להזאות
תנורא אמר ריש לקיש
צריכה שיעור והכא
תעריכו אחת באחת
ללה והזאה אין צריכה
רבנן כי היכי דלא
אמר "אין בילה זיה
בי אומר לדברי ר"א
דת הזאה אין צריכה
כשר ומחצה פסול

וְלִכְּלֹאֵם מִן הַכֶּשֶׁשׁוּן וְקֵסֶה לִּי
 וְיִצְרִיכָה שְׂעִיר וּמִלְעִמָּה
 וְהַזֹּהֲמוֹת עַל כְּדָךְ אֵיכָּה שִׁי
 הֵיכָן יוֹכַל לִהְיוֹת שְׁלֹף יָד

והנה בוכחים אינא הקטרה דמקטרי הק
שיך כל שסמנו לאישים [אלא דברו שס
האי דינא (מוס' דלש' ענינין ק); אמר ר
ו דחי לא תעשה וכמס' בוכחים ספק ר
דברים שאין שייך לכל זה כגון לפי שש
שעתו גרם שיתעורר וכו' לאו בעל שש
ש שינתנו בכתן ארבע שאין כל תוספי ב
ל הדרך שכתבנו למעלה, וכשחזרו ואמר

ח. פ.

שג אב מ"י פקד ב מהלכות
 פסח"מ הלכה יא:
 סד ג מ"י פ"ט מהלכות פרה
 אדומה הלכה ט:
 ד מ"י פ"יג שם הלכה א:
 סה ה מ"י פ"א שם הלכה ט:

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]